

Bayer Zsolt: T?rhetetlen (10.)

2016 március 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Olykor az az érzése támad az embernek, hogy az emlékezetpolitikában és a b?nök megítélésében is jelent?sege van annak, hogy valaki zsidó vagy sem.

Magyarán, faji alapon ítéldnek és ítéltetnek meg b?nök, erények, mintha ez számítana. Mintha EZ számítana. Még hozzá oly módon, hogy a zsidó származás egyfajta menlevél az elkövetett b?nökre, míg a zsidósággal szemben elkövetett b?n súlyosbító körülménynek számít.

Ez mindjárt felveti az örök kérdést is: összemérhet?, összehasonlítható-e a náciizmus és a kommunizmus iszonyata, összemérhet?k-e a huszadik század két szörnyideológiájának b?nei.

Mainstream európai értelmiségi körökben már a pusztá felvetés is ?sb?nnek, eltévelyedésnek számít, és a kánonból való azonnali kitesztés ódiúmát vonja maga után.

Tzvetzan Todorov Franciaországban él? filozófus már érzekelte ezt a problémát, és a következ? tételt állította fel:

A kommunizmusnak és a náciizmusnak is vannak áldozatai és b?nösei, s ez a négy csoport (illetve az id? múlásával egyre inkább leszarmazottaik, akiket determinál a történelmi és családi örökség) a következ?képpen viszonyul a kérdéshez:

A náciizmus áldozatai (dönt? többségükben zsidók) tiltakoznak az ellen, hogy a náci b?nököt összehasonlítsák a kommunista b?nökkel, mert ez az összehasonlítás csökkenti saját mártíromságukat, megkérd?jelezi szenvedéstörténetük egyediségét és kivételességét.

A náciizmus b?nösei helyeslik az összehasonlítást, hiszen ez némi felmentésül szolgál az ? számukra, elveszi b?nök kivételességét, egyediségét, amelyet éppen az áldozatok hangoztatnak és hangsúlyoznak szenvedélyesen.

A kommunizmus áldozatai szintén helyeslik az összehasonlítást, hiszen ez vádként szolgál számukra, és saját szenvedéstörténetüket, mártíriumukat emeli.

A kommunizmus b?nösei pedig ellenzik az összehasonlítást, hiszen ez vádként hull vissza rájuk, és b?neiket felemeli az egyedi és kivételes b?nök szintjére.

S lám, így kerülnek egy platformra a náciizmus áldozatai a kommunizmus b?nöseivel, valamint a náciizmus b?nösei a kommunizmus áldozataival.

Egy platformra kerülnek akkor is, ha amúgy semmi közük egymáshoz, bár a képet er?teljesen befolyásolja az a tény, hogy a náciizmus áldozatainak és a kommunizmus b?nöseinek van egy nagy közös halmaza: ez pedig a zsidóság. S talán éppen ebb?l következik a kiindulópontban megfogalmazott állítás, nevezetesen, hogy az emlékezetpolitikában és a b?nök megítélésében kérdésében jelent?sege van a származásnak, és a származás, a zsidó származás felmentésként szolgál, miközben a zsidók ellen elkövetett b?n súlyosbító körülmény.

Nézzünk egy példát.

Solomon Morel lengyel zsidó volt, aki túlélte a náci megszállást. Családját elpusztították különféle haláltáborokban. A háború után Morel-t kinevezték egy németek és lengyelek számára készült haláltábor parancsnokává. Amikor a foglyok újabb csoportja megérkezett a lágérbe, Morel a következ? szavakkal fogadta ?ket: „Engem Morelnek hívnak, és zsidó vagyok. A mai naptól kezd?d?en megfizettek azért, amit a családommal csináltatok”. És még hozzátette: „Ami a németeknek öt év alatt nem sikerült Auschwitzban, azt én öt hónap alatt véghezvittem Schwientochlowitzban.”

S szavai nem pusztá fenyegetések voltak! Morel nekilátott. Minden id?k egyik legkegyetlenebb, legszadistább lágérparancsnoka volt, aki kéjjel, saját kez?leg kínoztá és ölte a foglyait. John Sack Szemet szemért: Elhallgatott történetek a zsidók által a németek ellen 1945-ben elkövetett bosszúhadjáratról cím? kötetében (amelynek megjelenését minden lehetséges eszközzel megpróbálták megakadályozni amerikai zsidók) a következ?ket olvashatjuk Morelr?l és a táborról, túlél?k visszaemlékezései alapján:

„Az ?rök kisméret? kutyaházakba kényszerítették a n?ket és a gyerekeket, és megparancsolták nekik, hogy

ugassanak, és aki nem ugatott elég hangosan, vagy engedély nélkül abbahagyta, azt ott helyben eszméletlenre verték vagy agyonverték (...) Megparancsolták az embereknek, hogy a földön hason fekv? társaiknak a gerincére ugorjanak (...) Az egymás elleni bokszmeccseken addig kellett két németnek egymás véres orrát vernie, amíg az ?rök megunták, és az is el?fordult, hogy a sok ütést?l az egyik fogolynak kiesett az üvegszeme (...). Rendszeresen a többi n?i fogoly szeme láttára tucatjával er?szakolták meg a német n?ket, a zsidó ?rök el?tte hosszú sorban állva vártak a sorukra (...) Egy 14 éves fiú sz?ke haját benzinnel leöntötték és meggyújtották, a fiú életben maradt, de meg?rült a fájdalomtól, és utána egy zárt intézetben élte le egész életét (...). Az ?rök arra idomították a kutyákat, hogy a kikötözött öregembereknek és kisfiúknak rohanva széttépjék a nemi szervüket".

Mindezen szörny?ségek egyik elkövet?je Morel volt, akit 1989-ben egy lengyel újságíró? felkutatott Katowicében, és feljelentette. Morel kisvártatva Izraelbe menekült. A lengyelek is és a németek is többször kérték a kiadatását Izraelt?l, de a zsidó állam ezt következetesen és mindvégig megtagadta. Morel végül 2007-ben halt meg Tel-Avivban, és soha nem kellett szembenéznie az igazságszolgáltatással. És erre még ideológiát is sikerült gyártani! 2005-ben a Népszavában Rózsahegy Péter írt hosszú cikket róla, ebben a következ?ket olvashatjuk:

„Lehet-e egyenl?ségjelet tenni Charles Zentai (Zentai Károly) és Solomon Morel közé? Vajon Izrael valóban kett?s mércével mér-e azokkal kapcsolatban, akiket emberiség ellen elkövetett b?nökkel vádolnak? Az Ausztráliában él? Zentai Károly ellen nyomozás folyik – itthon és külföldön egyaránt – háborús b?nök elkövetésének alapos gyanúja miatt csakúgy, mint Solomon Morel ügyében, akit kínzással és emberiség ellen elkövetett b?nökkel vádolnak. Zentai esetében az Utolsó esély akció keretében kezd?dött az adatgy?jtés. Morelrel kapcsolatban a lengyel hatóságok rendelték el nyomozást, egész pontosan az a különleges ügyészség, amely a II. világháború és a kommunista rezsim ideje alatt a lengyel nép ellen elkövetett háborús és emberiségellenes b?ntetteket vizsgálja. Lengyelország az elmúlt években többször is kérte Izraelt?l Solomon Morel kiadatását, mindhiába. Morelt ugyanis bíróság elé akarják állítani szül?földjén, akárcsak Zentait, hogy feleljen elkövetett b?neiért. Zentai és Morel esetében nagyjából eddig vonható párhuzam. Az Ausztráliában él? magyar származású férfit ugyanis azzal vádolják, hogy 1944-ben – a nyilasuralom alatt – részt vett egy 18 éves zsidó fiú, Balázs Péter meggyilkolásában. Morelt, aki viszont lengyel származású zsidó és az izraeli Tel-Avivban él, azzal gyanúsítják, hogy 1945-ben, a háború után a lengyel biztonsági szolgálat magas rangú tisztjeként egy táborot vezetett. A táborban úgynevezett „náciatalanítási program” folyt, melynek következtében több mint kétezer ember halt meg. Morelt közvetlenül csaknem ezerhatszáz fogoly haláláért teszik felel?sse a hatóságok. Ám Solomon Morel cselekedetei némiképp magyarázhatóak – ha meg nem is bocsáthatóak, és el nem is fogadhatóak – mindazzal, ami vele történt a II. világháborúban.”

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
